

การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและ
ฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

The Study to Determine Learning Preferences of Students at the School of Anti-Aging and
Regenerative Medicine, Mae Fah Luang University

อนิสรา เสรษฐี

อีเมล: 6152003293@lamduan.mfu.ac.th

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ

สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภัทรวรรณ ลิทธิประภาพร

อีเมล: wichian.sit@mfu.ac.th

สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

บทคัดย่อ

ความสำคัญและที่มาของการวิจัย: การทราบรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนอาจทำให้การเรียนนั้นมีความสนุกสนานมากยิ่งขึ้นสำหรับผู้เรียน และยังอาจส่งผลให้ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนเพิ่มขึ้นได้ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญทั้งสำหรับผู้เรียนและผู้สอนในยุคปัจจุบันที่เทคโนโลยีเอื้ออำนวยต่อการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้วยวิธีที่หลากหลาย เมื่อการเรียนรู้มีประสิทธิภาพนั้นหมายถึงระบบประสาทสัมผัสต่าง ๆ ที่ใช้ในการรับรู้ข้อมูลทำงานได้เป็นอย่างดี ส่งผลให้การดำเนินชีวิตเป็นไปได้อย่างราบรื่น และทำให้ระดับความเครียดอยู่ในสภาวะปกติจึงไม่รบกวนการทำงานของระบบการซ่อมแซมร่างกาย ซึ่งถือเป็นการช่วยชะลอวัยในทางอ้อมได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย: เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

วิธีดำเนินการวิจัย: การศึกษาเชิงพรรณนาแบบตัดขวางครั้งนี้มีอาสาสมัครเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 ของสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ สาขาวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ และสาขาวิชาตจวิทยา โดยใช้แบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้ VARK ฉบับภาษาไทย เพื่อแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มตามความถนัดในการเรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสที่แตกต่างกัน 4 ด้าน ได้แก่ ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการมองเห็น (Visual: V) ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการฟังหรือพูดคุย (Aural: A) ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียน (Read/Write: R) และความถนัดในการเรียนรู้ด้านการสัมผัส เคลื่อนไหว หรือลงมือปฏิบัติ (Kinesthetic: K) โดยผู้เรียน

อาจมีลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัด 1 ด้าน (Unimodal) หรือลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานคือมีความถนัดในการเรียนรู้ผ่านการใช้ประสาทสัมผัส 2 ด้าน (Bimodal) 3 ด้าน (Trimodal) หรือทั้ง 4 ด้าน (Quadrimodal) ซึ่งขึ้นอยู่กับกระบวนการแปลผลคะแนนจากแบบประเมิน VARK รูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาจะถูกนำเสนอโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา

ผลการศึกษา: จากการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างพบว่าต้องใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 90 คนซึ่งจากจำนวนนี้ได้คำนวณเพื่อร้อยละ 10.00 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด สำหรับแบบสอบถามที่คาดว่าจะไม่ได้รับการตอบหรือจะไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้ว โดยจาก 90 คนที่ได้รับแบบสอบถามพบว่ามี 83 คนที่ส่งคืนและตอบแบบสอบถามครบถ้วนสมบูรณ์ คิดเป็นอัตราการตอบร้อยละ 92.22 ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัดทั้ง 4 ด้านคิดเป็นร้อยละ 49.40 รองลงมาคือมีลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัดเพียง 1 ด้านร้อยละ 26.51 มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัด 3 ด้านร้อยละ 13.25 และมีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัด 2 ด้านร้อยละ 10.84 จากกลุ่มผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัด 3 ด้านทั้งหมดพบว่าผู้ที่มีรูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดด้านการมอง การฟัง และการปฏิบัติ (VAK) มากที่สุดร้อยละ 54.55 ตามด้วยรูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดด้านการฟัง การอ่าน เขียน และการปฏิบัติ (ARK) ร้อยละ 27.27 และรูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดด้านการมอง การอ่านเขียน และการปฏิบัติ (VRK) ร้อยละ 18.18 พบว่ามีนักศึกษาจำนวน 9 คนที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัด 2 ด้าน ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดด้านการฟัง และการปฏิบัติ (AK) ร้อยละ 44.44 รูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดด้านการมอง และการปฏิบัติ (VK) ร้อยละ 33.33 และรูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดด้านการมอง และการอ่านเขียน (VR) ร้อยละ 22.22 จากกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัดเพียง 1 ด้านพบผู้ที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ (K) มากที่สุดร้อยละ 45.45 ตามด้วยความถนัดในการเรียนรู้ด้านการมอง (V) ร้อยละ 27.27 ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการฟังหรือพูดคุย (A) ร้อยละ 18.18 และความถนัดในการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียน (R) ร้อยละ 9.09

สรุปผลการวิจัย: ผู้เรียนส่วนใหญ่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสาน โดยสามารถใช้ความถนัดทั้งในด้านการมอง การฟังหรือพูดคุย การอ่านเขียน และการปฏิบัติร่วมกันในการเรียน ควรศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนเริ่มต้นเรียนในทุกปีการศึกษาต่อไป เพื่อพัฒนาหลักสูตรการสอนของสำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยให้มีความสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ในการเรียน

คำสำคัญ: รูปแบบการเรียนรู้, การมองเห็น, การได้ยิน, การอ่าน, การเขียน, การปฏิบัติ, การเรียนรู้แบบผสมผสาน

Abstract

Background: Identifying one's preferred learning preferences could make education more enjoyable and potentially enhance the academic performance. This is especially useful, for both learners and instructors, in today's world where technology allows a wide range of information delivery. Effective learning and self-understanding can result in a better academic performance, which could in turn maintain the level of stress in the body. This can be considered an indirect anti-aging strategy.

Aims and Objective: The purpose of this research is to identify the learning preferences among students at the School of Anti-Aging and Regenerative Medicine, Mae Fah Luang University, Bangkok, Thailand.

Materials and Methods: This descriptive cross-sectional study, conducted among first- and second-year graduate students enrolling in Anti-Aging and Regenerative Science, Anti-Aging and Regenerative Medicine, and Dermatology Program, utilizes the Thai version of VARK questionnaire to categorize the learning preferences under four main modalities; Visual (V), Aural (A), Read/Write (R) or Kinesthetic (K). A learner may be unimodal, bimodal, trimodal or quadrimodal, depending on their scores. The frequency of students' learning preferences was identified using descriptive statistics.

Results: A sample size of 90 students – inclusive of 10% predicted unanswered or incomplete questionnaire – were required and 83 students had completed the questionnaire, giving the response rate of 92.22%. The findings revealed that quadrimodal learning was the most prevalent (49.40%) followed by unimodal (26.51%), trimodal (13.25%) and bimodal (10.84%). Among the trimodal learners, VAK was the most common (54.55%), followed by ARK (27.27%) and VRK (18.18%). Nine students had a bimodal preference, which were AK (44.44%), VK (33.33%) and VR (22.22%). Of the unimodal students, Kinesthetic was the most common (45.45%) followed by Visual (27.27%), Aural (18.18%) and Read/Write (9.09%).

Conclusion: The results of this study, suggesting that most learners prefers multiple ways to learn, could be utilized to make targeted improvements in the curriculum of Anti-Aging and Regenerative Medicine, to optimize student learning. Further research could be done to identify

the difference in prevalence of learning preferences among students of different batches or it could be done in the beginning of every semester because learning preferences changes overtime.

Keywords: Learning Preference, VARK, Visual, Aural, Read, Write, Kinesthetic, Multimodal

บทนำ/หลักการและเหตุผล (Introduction)

การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ประกอบไปด้วย 3 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ สาขาวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ และสาขาวิชาตจวิทยา เนื่องจากผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จึงทราบว่าโดยส่วนใหญ่ผู้ที่เข้ามาศึกษาอยู่ในสำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพนี้มีภูมิหลังที่แตกต่างกันทั้งในด้านการศึกษา และสายอาชีพ แต่ก็ยังสามารถเรียนรู้วิชาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงเกิดความใคร่รู้และมีความประสงค์ที่จะทราบกลยุทธ์ที่นักศึกษาแต่ละท่านใช้ในการเรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและผลลัพธ์ที่ดีที่สุด

รูปแบบการเรียนรู้ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้เกิดความแตกต่างในการรับรู้ของผู้เรียนแต่ละคน เนื่องจากมีความชอบ ความถนัด หรือกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน นักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน จึงมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้เกิดขึ้นมากมาย ซึ่งขึ้นอยู่กับแนวคิดและปรัชญาการศึกษาที่แต่ละคน แต่ละกลุ่มยึดถือปฏิบัติ ทิศนา แจมมณี (2551) ได้นำรูปแบบการเรียนรู้ซึ่งถูกจำแนกออกเป็นแบบต่าง ๆ มาจัดกลุ่มโดยสามารถแบ่งได้เป็น 4 หมวดใหญ่ ๆ ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ที่จำแนกตามลักษณะหรือกระบวนการคิด รูปแบบการเรียนรู้ที่จำแนกตามลักษณะของพฤติกรรม รูปแบบการเรียนรู้ที่จำแนกตามบริบทหรือสภาพแวดล้อม และรูปแบบการเรียนรู้ที่จำแนกตามช่องทางการรับรู้

การเรียนในระดับบัณฑิตศึกษาจะอาศัยการคิดวิเคราะห์เป็นหลัก รวมถึงการใช้ทักษะต่าง ๆ เช่น การดู การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน และการปฏิบัติ ซึ่งล้วนมีความจำเป็นที่จะต้องใช้ประสาทสัมผัสหลาย ๆ ด้าน แบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้แบบ VARK ของนีล เฟลมมิง (Fleming & Mills, 1992) ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มของรูปแบบการเรียนรู้ที่จำแนกตามช่องทางการรับรู้ จึงถูกนำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เนื่องจากใช้หลักการแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มตามความถนัดในการเรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสที่แตกต่างกัน 4 ด้าน ได้แก่ ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการมอง (V) ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการฟังหรือพูดคุย (A) ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียน

(R) และความถนัดในการเรียนรู้ด้านการสัมผัส เคลื่อนไหว หรือลงมือปฏิบัติ (K) โดยผู้เรียนอาจมีลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัด 1 ด้าน (Unimodal) หรือลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Multimodal: MM) คือมีความถนัดในการเรียนรู้ผ่านการใช้ประสาทสัมผัส 2 (Bimodal) ด้าน 3 ด้าน (Trimodal) หรือทั้ง 4 ด้าน (Quadrimodal) ซึ่งขึ้นอยู่กับ การแปลผลคะแนน จากแบบประเมิน VARK

ผู้เรียนที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการมอง (V) จะสามารถเรียนรู้ได้ดีเมื่อใช้สื่อการสอนที่เน้นรูปภาพ สัญลักษณ์ และมีการใช้รูปแบบหรือสีสรรที่เหมาะสม ผู้เรียนที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการฟังหรือพูดคุย (A) จะสามารถเรียนรู้ได้ดีเมื่อได้อธิบายเป็นกลุ่ม แลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือได้ฟังการบรรยาย ผู้เรียนที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียน (R) จะสามารถเรียนรู้ได้ดีเมื่อได้ศึกษาเอกสารหรือตำราด้วยตัวเอง และนำไปสรุปเป็นข้อเขียน และผู้เรียนที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ (K) จะสามารถเรียนรู้ได้ดีเมื่อได้ทำการทดลอง ได้รับฟังตัวอย่างหรือเรื่องราวจากประสบการณ์จริง หรือได้ชมภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นจากเรื่องจริง

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ในปัจจุบันที่ส่งผลให้ทางมหาวิทยาลัยมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนจากการเรียนในห้องเรียนเป็นระบบออนไลน์ทั้งหมด ซึ่งทำให้ผู้สอนและผู้เรียนต้องปรับตัวเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา เพื่อให้ผู้สอนสามารถปรับวิธีการสอนให้เป็นที่ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความถนัด ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเปิดใจและเรียนรู้ได้ดีขึ้น เพื่อให้การเรียนในยุคภาวะปกติแบบใหม่หรือ New Normal นั้นเป็นไปได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพเทียบเท่า หรือมากกว่าการเรียนในห้องเรียนตามปกติ

ในปีการศึกษา 2560 มีการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ซึ่งได้ทำการวิจัยในกลุ่มอาสาสมัครจำนวน 53 คนจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพเพียงสาขาเดียวเท่านั้น (Wongsuphasawat & Sittiprapaporn, 2018) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและต่อยอดงานวิจัยดังกล่าว โดยจะทำการศึกษาในกลุ่มนักศึกษาทั้ง 3 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ สาขาวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ และสาขาวิชาตจวิทยา

งานวิจัยดังกล่าว (Wongsuphasawat & Sittiprapaporn, 2018) ใช้แบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้ VARK ในรูปแบบกระดาษ และได้แบ่งการเรียนรู้ออกเป็น 5 กลุ่มใหญ่ ๆ ประกอบด้วยผู้ที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการมอง (V) ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการฟัง (A) ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียน (R) ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ (K) และลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัดตั้งแต่ 2 ถึง 4 ด้าน (MM) ผลของการศึกษาพบว่าผู้ที่มี

ลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสาน (MM) ร้อยละ 64.90 ซึ่งมากกว่าผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัดเพียง 1 ด้าน (ร้อยละ 35.10) โดยในจำนวนนี้พบว่าเป็นผู้ที่มีความถนัดในการปฏิบัติ (K) มากที่สุดร้อยละ 35.05 ซึ่งมีความใกล้เคียงกันมากกับผู้ที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการฟังหรือพูดคุย (A) (ร้อยละ 34.26) ตามด้วยผู้ที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียน (R) (ร้อยละ 22.44) และผู้ที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการมอง (V) (ร้อยละ 8.25)

นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนในสาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในระหว่างปีการศึกษา 2553 ถึง 2558 ทั้งหมดจำนวน 337 คน (Nilmanee, Phonak, & Sintanakul, 2016) เข้าร่วมทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์เพื่อวัดรูปแบบการเรียนรู้ตามรูปแบบของ VARK พบว่าร้อยละ 54.00 จากจำนวนอาสาสมัครทั้งหมดมีลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัด 1 ด้าน ซึ่งสามารถแบ่งย่อยได้เป็น 4 ด้านตามลักษณะของประสาทสัมผัสที่ผู้เรียนมักจะเลือกใช้ในการรับรู้ข้อมูลหรือการเรียนรู้ ซึ่งก็คือความถนัดตามการกำหนดของ VARK ดังนี้ ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ (K) โดยพบมากที่สุดถึงร้อยละ 34.00 ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียน (R) พบร้อยละ 31.00 ผู้เรียนที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการฟังหรือพูดคุย (A) พบร้อยละ 26.00 และกลุ่มที่พบน้อยที่สุดคือผู้ที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการมอง (V) พบเพียงร้อยละ 9.00 ส่วนกลุ่มผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสาน (ร้อยละ 46.00) สามารถจำแนกได้เป็นผู้ที่มีความถนัด 2 ด้านซึ่งพบมากที่สุดร้อยละ 62.00 ผู้เรียนที่มีความถนัด 3 ด้านพบร้อยละ 26.00 และพบผู้เรียนที่มีความถนัดทั้ง 4 ด้านน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 12.00

แบบประเมิน VARK ถูกนำไปใช้เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ (Chinapong, Chantanakool, & Kongsontornkitkul, 2018) โดยในงานวิจัยนี้เรียกรูปแบบการเรียนรู้ว่าลีลาการเรียนรู้ ในปีการศึกษา 2560 นักศึกษาจำนวน 48 คนได้ทำแบบประเมิน VARK ในรูปแบบกระดาษ พบว่ามีผู้ที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ (K) มากที่สุดถึงครึ่งหนึ่งของอาสาสมัครทั้งหมด (ร้อยละ 50.00) ผู้เรียนร้อยละ 33.30 มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียน (R) ส่วนผู้เรียนที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการฟังหรือพูดคุย (A) นั้นมีร้อยละ 16.70 แต่ไม่พบผู้เรียนที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการมอง (V) แต่อย่างใด

นักศึกษาทันตแพทย์ชั้นปีที่ 3 และ 4 จากวิทยาลัยและโรงพยาบาลทันตกรรมชานโตช ในเมืองประตาวีหารกาเซียบัด ประเทศอินเดีย จำนวน 185 คน (Singh, Gupta, & Singh, 2016) ได้เข้าร่วมทำแบบสอบถามที่ประกอบด้วยสองส่วนคือ ส่วนที่เป็นแบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้แบบ VARK และส่วนที่เป็นข้อมูลทั่วไปของอาสาสมัคร ได้แก่ เพศ อายุ และรูปแบบของการสอนที่ขึ้น

ชอบ พบผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัด 1 ด้าน (ร้อยละ 25.70) ซึ่งน้อยกว่าผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสาน (ร้อยละ 74.30) ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็นผู้ที่มีความถนัด 2 ด้าน (ร้อยละ 16.30) มีความถนัด 3 ด้าน (ร้อยละ 10.00) และมีความถนัดทั้ง 4 ด้าน (ร้อยละ 48.00)

งานวิจัยชิ้นหนึ่งถูกจัดทำขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้ที่ชื่นชอบของนักศึกษาพยาบาลในประเทศซาอุดีอาระเบีย (Stirling & Alquraini, 2017) จากนักศึกษาซึ่งเป็นเพศหญิงทั้งหมดจำนวน 278 คน มีผู้ตอบและส่งคืนแบบสอบถามทั้งหมด 125 คน พบว่าลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัด 1 ด้านได้รับความนิยมมากที่สุด โดยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีความถนัดในการปฏิบัติ (K) (ร้อยละ 38.20) รองลงมาคือความถนัดในการเรียนรู้ด้านการฟังหรือพูดคุย (A) ร้อยละ 10.60 ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียน (R) ร้อยละ 4.90 และร้อยละ 2.40 มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการมอง (V) ส่วนผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานพบว่าร้อยละ 17.10 มีความถนัด 2 ด้าน ร้อยละ 6.50 มีความถนัด 3 ด้าน และร้อยละ 20.30 มีความถนัดทั้ง 4 ด้าน

นักศึกษาแพทย์จากประเทศอินเดียทางตอนใต้จำนวน 371 คนจากทั้งหมด 400 คนเข้าร่วมเป็นอาสาสมัครในการวิจัยที่มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับชั้นปริคลินิก และระดับชั้นคลินิก (Adake, Bhat, Petimani, & Ajjanagadde, 2017) รูปแบบการเรียนรู้ที่พบมากที่สุดในนักศึกษาแพทย์กลุ่มนี้คือลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัดทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความถนัดในด้านการมอง การฟัง การอ่านเขียน และการปฏิบัติ (VARK) ซึ่งพบมากถึง 341 คนคิดเป็นร้อยละ 94.10 และส่วนที่เหลืออีก 22 คนคิดเป็นร้อยละ 5.90 พบว่าเป็นกลุ่มที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัด 3 ด้าน โดยในกลุ่มนี้แบ่งเป็นร้อยละ 2.90 มีรูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดด้านการมอง การฟัง และการปฏิบัติ (VAK) ร้อยละ 2.70 มีรูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดด้านการฟัง การอ่านเขียน และการปฏิบัติ (ARK) และร้อยละ 0.30 มีรูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดด้านการมอง การอ่านเขียน และการปฏิบัติ (VRK) แต่ไม่พบผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัด 2 ด้าน และลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัด 1 ด้านแต่อย่างใด

ในปี พ.ศ. 2563 วารสารภาษาและการศึกษาภาษาศาสตร์ได้ตีพิมพ์งานวิจัยที่เกี่ยวกับการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของผู้ที่เรียนด้านภาษา (Payaprom & Payaprom, 2020) โดยมีกลุ่มอาสาสมัครเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีจาก 5 สาขาวิชาเอก ได้แก่ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สาขาวิชาภาษาอังกฤษศึกษา สาขาวิชาภาษาไทย สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น และสาขาวิชาภาษาจีน จำนวน 472 คนที่กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ผลจากการศึกษาค้นคว้านี้แสดงให้เห็น

ว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัดตั้งแต่ 2 ถึง 4 ด้าน (ร้อยละ 64.00) โดยในกลุ่มนี้พบผู้เรียนที่มีความถนัดทั้ง 4 ด้านมากที่สุด ส่วนที่เหลือมีลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัด 1 ด้านโดยเรียงตามลำดับได้ดังนี้ ร้อยละ 15.00 มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ (K) ร้อยละ 8.90 มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการฟังหรือพูดคุย (A) ร้อยละ 7.80 มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียน (R) และร้อยละ 4.30 มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการมอง (V)

อาจารย์จำนวน 30 ท่านและนักศึกษาจำนวน 339 คนจากคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิตได้ใช้แบบประเมิน VARK เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนรู้และใช้แบบสอบถามของกรราชาและไรซ์แมนเพื่อสำรวจรูปแบบการสอน (Nantasenee, Wongwisetku, Sukcharoen, & Techangkul, 2018) พบว่าอาจารย์มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียน (R) มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 30.00 ส่วนร้อยละ 26.67 มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการฟังหรือพูดคุย (A) ร้อยละ 23.33 มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ (K) และมีเพียงร้อยละ 20.00 เท่านั้นที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการมอง (V) ส่วนรูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษามีการเรียนรู้เรียงลำดับความถนัดในการเรียนรู้ที่เหมือนกับของอาจารย์โดยร้อยละ 30.90 ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียน (R) ร้อยละ 26.31 มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการฟังหรือพูดคุย (A) ร้อยละ 24.15 มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ (K) และร้อยละ 18.64 มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการมอง (V)

ผู้เรียนในสำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพมีภูมิหลังทางการศึกษาที่แตกต่างกัน โดยมีทั้งผู้ที่จบการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในประเทศไทยและต่างประเทศ นักศึกษาสาขาวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ และสาขาวิชาคหวิทยาจะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีแพทยศาสตรบัณฑิต ในทางกลับกันนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพนั้นประกอบไปด้วยผู้ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาที่เน้นวิทยาศาสตร์แขนงอื่น ๆ เป็นหลัก และสาขาวิชาที่ไม่เกี่ยวข้องใด ๆ กับวิทยาศาสตร์ เช่น สังคมศาสตร์ อักษรศาสตร์ นิเทศศาสตร์ เป็นต้น ผู้วิจัยจึงทบทวนวรรณกรรมโดยการเลือกงานวิจัยทั้งของไทยและต่างประเทศที่ทำการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาจากหลากหลายสาขาวิชา ซึ่งจากการทบทวนวรรณกรรมข้างต้นทำให้สามารถสรุปได้ว่าความถนัดในการเรียนรู้ของแต่ละบุคคลขึ้นนั้นอยู่กับปัจจัยที่หลากหลายจึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมต่อไป

ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology)

การศึกษาวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนาแบบตัดขวาง (Cross-Sectional Descriptive Study) ประเภทการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีประชากรที่ศึกษาเป็นบุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ 1 - 2 ของสำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวนทั้งสิ้น 105 คน ซึ่งไม่รวมถึง นักศึกษาที่มีได้มีสัญชาติไทย (Division of Registrar, 2020) โดยประกอบด้วยสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพจำนวน 53 คน สาขาวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพจำนวน 18 คน และสาขาวิชาจิตวิทยาจำนวน 34 คน

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์จำนวนได้ 81 คน โดยจากงานวิจัยโดยกานต์ วงศ์ศุภสวัสดิ์ และภัทรวรรณ สิทธีประภาพร (Wongsuphasawat & Sittiprapaporn, 2018) ซึ่งเป็นการใช้แบบสอบถามในรูปแบบกระดาษแจกจ่ายให้อาสาสมัคร พบว่าได้รับการตอบแบบสอบถามอย่างครบถ้วนคิดเป็นร้อยละ 100 แต่เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Google Form) จึงคาดว่าอาจได้รับการตอบแบบสอบถามที่ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ โดยประเมินว่าอัตราการตอบกลับที่ไม่สมบูรณ์ (Non-Response Rate) จะคิดเป็นร้อยละ 10 จึงต้องปรับเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างให้สอดคล้องกับอัตราการตอบกลับที่คาดไว้ จึงคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 90 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้ 1. เอกสารชี้แจงข้อมูลแก่อาสาสมัครที่เข้าร่วมใน โครงการวิจัยใน Google Form ซึ่งชี้แจงวัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการวิจัย รายละเอียดขั้นตอนของการ วิจัย ประโยชน์ที่จะได้รับ และผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้นจากการวิจัยที่อาสาสมัครมีส่วนร่วมอย่าง ละเอียด เป็นลายลักษณ์อักษร 2. หนังสือแสดงเจตนายินยอมเข้าร่วมในโครงการวิจัย โดย อาสาสมัครจะลงนามด้วยการกดปุ่มตกลงใน Google Form เพื่อเข้าสู่การทำแบบสอบถามในขั้น ต่อไป 3. แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลใน Google Form ให้กรอกเพศ สัญชาติ ระดับการศึกษา สาขาวิชา และชั้นปีที่เรียน 4. แบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้ VARK ของนิต เฟลมมิ่ง ฉบับ ภาษาไทย แปลโดยสุริพร ปวุฒิกัทรพงศ์ นิสิตปริญญาโทคณะศึกษาศาสตร์ เอกการสอน ภาษาอังกฤษ และผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Validity) โดยดารณี ภูมวรรณซึ่ง เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการแปล และเป็นผู้ดำเนินการโครงการ หลักสูตรปริญญาโทเอกการสอน ภาษาอังกฤษโปรแกรมนานาชาติของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (Pawuttipattarapong, 2014) รวมถึงผ่านการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบประเมิน (Reliability) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient หรือ r) เท่ากับ 0.81 (Payaprom & Payaprom, 2020) โดยแบบ ประเมินดังกล่าวเป็นฉบับที่ได้รับการยอมรับจาก VARK โดยผู้วิจัยได้ทำการขออนุญาต และได้รับ จดหมายตอบรับเพื่ออนุญาตให้ใช้แบบประเมินในรูปแบบออนไลน์จากเว็บไซต์ทางการของ VARK เป็นที่เรียบร้อยแล้ว 5. แบบบันทึกคะแนนที่ได้รับจากการทำแบบประเมิน VARK ในรูปแบบ อิเล็กทรอนิกส์ (Google Form) ซึ่งประกอบด้วยคะแนน V คะแนน A คะแนน R และคะแนน K

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้ 1. ติดต่ออาสาสมัคร โดยผ่านทางอีเมลที่ได้แจ้งไว้กับทางมหาวิทยาลัยและทางแอปพลิเคชัน Line 2. อาสาสมัครได้รับลิงก์เพื่อเข้าสู่แบบสอบถามในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ที่สร้างขึ้นด้วย Google Form 3. อาสาสมัครได้รับคำชี้แจงต่าง ๆ เป็นลายลักษณ์อักษรใน Google Form 4. อาสาสมัครลงนามในหนังสือยินยอมในการเข้าร่วม โครงการวิจัยด้วยการกดปุ่มตกลงใน Google Form เพื่อเข้าสู่การทำแบบสอบถาม 5. กรอกข้อมูลส่วนตัวในแบบสอบถาม 6. ทำและส่งแบบประเมินรูปแบบการเรียนรู้ VARK ฉบับภาษาไทยจากเว็บไซต์ทางการของ VARK 7. นำคะแนนรวมของ V A R และ K ที่ได้รับไปกรอกในแบบสอบถาม 8. อาสาสมัครส่งแบบสอบถาม 9. ผู้วิจัยนำคะแนนรวมของ V A R และ K จากแต่ละแบบสอบถามไปคำนวณตามสูตรเฉพาะของ VARK เพื่อให้ได้รูปแบบการเรียนรู้ของอาสาสมัคร 10. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลทั้งหมด และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามที่รวบรวมได้ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ข้อมูลจากแบบสอบถามในส่วนที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพของผู้ตอบ และส่วนที่เกี่ยวข้องกับคะแนนของรูปแบบการเรียนรู้ VARK ซึ่งจะต้องนำไปคำนวณหารูปแบบการเรียนรู้ก่อน จากนั้นข้อมูลจากทั้งสองส่วนจึงจะถูกนำไปวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อแจกแจงความถี่หาค่าร้อยละ และนำเสนอผลในรูปแบบตารางและความเรียง

ผลวิจัย (Results)

แบบสอบถาม Google Form ได้ถูกส่งไปให้นักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 90 คน โดยอาสาสมัครสามารถตอบแบบสอบถามได้ในเวลาที่ตนเองสะดวกและสามารถส่งแบบสอบถามได้ภายในระยะเวลา 1 เดือนหลังจากที่ได้รับแบบสอบถาม

ภาพที่ 1 แสดงรายละเอียดจำนวนอาสาสมัครและอัตราการตอบแบบสอบถาม

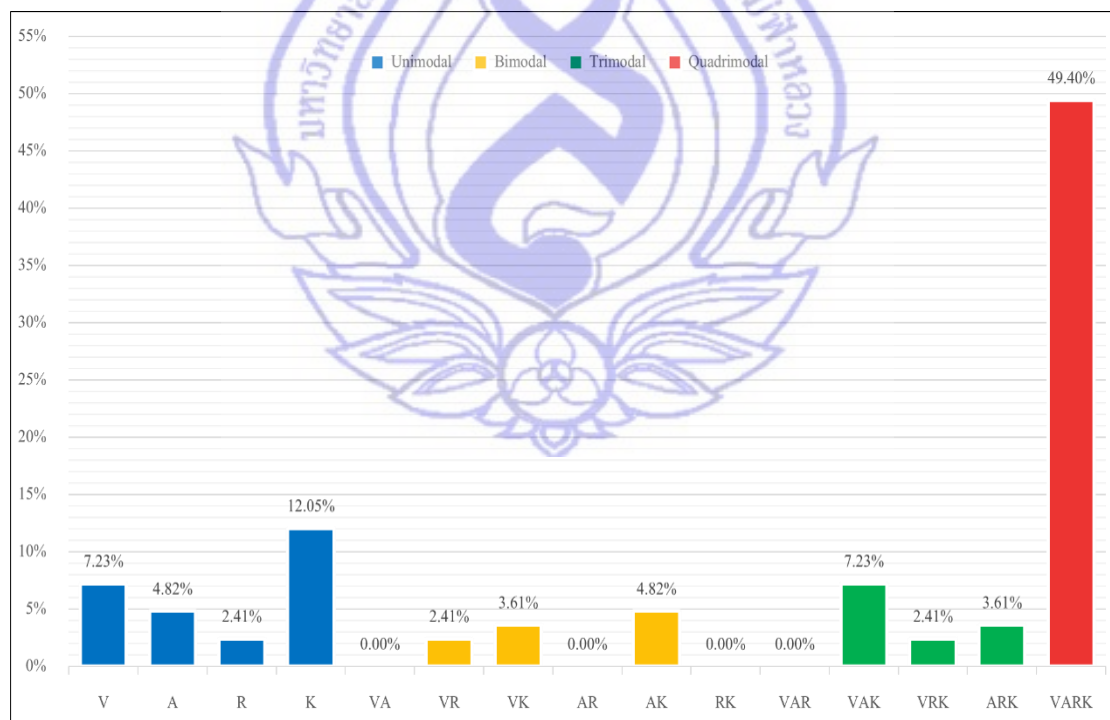
หลังจากระยะเวลาที่กำหนด ผู้วิจัยได้ตรวจสอบและนับจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับ ภาพที่ 1 แสดงรายละเอียดจำนวนอาสาสมัครและอัตราการตอบแบบสอบถาม โดยพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 86 คน (ร้อยละ 95.56) ข้อมูลจากแบบสอบถามทั้ง 86 ฉบับถูกนำไปตรวจสอบ เนื่องจากอาสาสมัครสามารถเลือกตอบเฉพาะคำถามที่ต้องการได้ และเลือกที่จะไม่ตอบหรือข้ามคำถามที่ไม่สะดวกให้ข้อมูลได้ แต่หากอาสาสมัครตอบคำถามไม่ครบทุกข้อจะไม่สามารถนำข้อมูลดังกล่าวไปวิเคราะห์ผลเชิงสถิติได้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทำการตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของแบบสอบถามก่อน ซึ่งพบว่ามีแบบสอบถามที่ถูกตอบอย่างครบถ้วนจำนวนทั้งสิ้น 83 ฉบับ (ร้อยละ 92.22) โดยมีแบบสอบถามจำนวน 1 ฉบับที่ผู้ตอบเลือกไม่ประสงค์ที่จะเข้าร่วมในการวิจัย อีก 1 ฉบับที่มีข้อมูลไม่ครบถ้วนเนื่องจากผู้ตอบ ไม่ได้ตอบคำถามในข้อที่ให้เลือกเพศและระบุสัญชาติ และอีก 1 ฉบับมีข้อมูลผลรวมของคะแนน V คะแนน A คะแนน R และคะแนน K ไม่ถูกต้อง เนื่องจากแบบประเมิน VARK มีคำถามจำนวน 16 ข้อ โดยในแต่ละข้อจะมี 4 ตัวเลือก และผู้ตอบสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ตัวเลือก หรือไม่ตอบตัวเลือกใดเลยก็ได้ แต่แบบประเมิน VARK มีข้อกำหนดเพิ่มเติมว่าผลของแบบประเมินที่จะสามารถนำไปใช้คำนวณเพื่อหารูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดได้นั้น จะต้องมียผลรวมของคะแนนความถนัดทั้ง 4 ด้าน ไม่น้อยกว่า 12 คะแนน และไม่เกิน 64 คะแนน ซึ่งพบว่าแบบสอบถามฉบับที่มีข้อมูลไม่ถูกต้องนั้นเมื่อกำหนดแล้วได้ผลรวมเป็น 10 จึงถูกคัดออก

แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบเบื้องต้นทั้ง 83 ฉบับได้ถูกนำไปรวบรวม โดยแบ่งผลของแบบสอบถามเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล และส่วนแบบบันทึกคะแนนที่ได้รับจากการทำแบบประเมิน VARK

ส่วนแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล เป็นข้อคำถามที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ สัญชาติ ระดับการศึกษา สาขาวิชา และชั้นปีที่เรียน โดยพบว่าจากอาสาสมัครทั้งหมด 83 คนที่ตอบแบบสอบถามถูกต้องและครบถ้วน ประกอบด้วยเพศชายจำนวน 19 คน และเพศหญิงจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 22.89 และ 77.11 ตามลำดับ อาสาสมัครทั้ง 83 คนมีสัญชาติไทย และกำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท พบว่าผู้ที่ตอบแบบสอบถามจำนวนมากกว่าครึ่งหนึ่งคือ 44 คน คิดเป็นร้อยละ 53.01 เรียนอยู่ในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ ส่วนอีกเกือบหนึ่งในสามคือ 25 คน คิดเป็นร้อยละ 30.12 ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาจิตวิทยา และส่วนที่เหลือจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 16.05 เป็นนักศึกษาจากสาขาวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ พบว่าผู้ตอบที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 53.01 และอีก 39 คนเรียนอยู่ในชั้นปีที่ 2 คิดเป็นร้อยละ 46.99 ข้อมูลคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างจากการรวบรวมข้อมูลในแบบสอบถามส่วนแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคลถูกแสดงอยู่ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 83 คน จากแบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
เพศชาย	19	22.89
เพศหญิง	64	77.11
สัญชาติ		
ไทย	83	100.00
ระดับการศึกษา		
ปริญญาโท	83	100.00
สาขาวิชา		
วิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ	44	53.01
เวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ	14	16.87
ตจวิทยา	25	30.12
ชั้นปีที่เรียน		
ชั้นปีที่ 1	44	53.01
ชั้นปีที่ 2	39	46.99

ภาพที่ 2 กราฟแสดงผลจากการวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้โดยนำเสนอในรูปแบบร้อยละ

คะแนน V คะแนน A คะแนน R และคะแนน K ที่ได้รับจากการทำแบบประเมิน VARK จะถูกเก็บอยู่ในแบบสอบถามส่วนที่เป็นแบบบันทึกคะแนนของอาสาสมัคร ซึ่งจะถูกรวบรวมและนำไปคำนวณหารูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยใช้หลักการวิเคราะห์ผลตามที่ VARK กำหนด (Fleming & Bonwell, 2005)

หลังจากการคำนวณคะแนนจากแบบสอบถามทุกฉบับตามขั้นตอน ทำให้ทราบรูปแบบการเรียนรู้ที่ถนัดของอาสาสมัครทั้งหมดจำนวน 83 คน จึงนำข้อมูลดังกล่าวไปวิเคราะห์ผลโดยการใช้สถิติเชิงพรรณนา และได้ผลสรุปของข้อมูลตามตารางที่ 2 ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้จากแบบประเมิน VARK และแสดงจำนวนอาสาสมัครที่ถนัดการเรียนรู้ในแต่ละรูปแบบส่วนภาพที่ 2 แสดงผลจากการวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้โดยนำเสนอในรูปแบบร้อยละ

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้จากแบบประเมิน VARK ของอาสาสมัคร 83 คน

รูปแบบการเรียนรู้	จำนวน	ร้อยละ
Unimodal	22	26.51
V (Visual)	6	7.23
A (Aural)	4	4.82
R (Read/Write)	2	2.41
K (Kinesthetic)	10	12.05
Multimodal: Bimodal	9	10.84
VA	0	0.00
VR	2	2.41
VK	3	3.61
AR	0	0.00
AK	4	4.82
RK	0	0.00
Multimodal: Trimodal	11	13.25
VAR	0	0.00
VAK	6	7.23
VRK	2	2.41
ARK	3	3.61
Multimodal: Quadrimodal (VARK)	41	49.40

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ (Discussion and Suggestion)

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่าผลการวิจัยที่สรุปได้นั้นค่อนข้างมีความสอดคล้องกับผลจากงานวิจัยที่คล้ายคลึงกันที่ทำการศึกษามาก่อนหน้าในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้พบผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัด 2 ถึง 4 ด้านมากกว่าผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัด 1 ด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลจากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ที่เรียนภาษาต่างประเทศ (Payaprom & Payaprom, 2020) แต่ไม่สอดคล้องกับผลจากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (Nilmanee, Phonak, & Sintanakul, 2016) ที่พบผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัด 1 ด้านมากกว่าผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัด 2 ถึง 4 ด้าน

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าจากกลุ่มผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสาน พบว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัด 4 ด้านมากกว่าผู้ที่มีความถนัด 3 ด้าน และ 2 ด้าน ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลจากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (Nilmanee, Phonak, & Sintanakul, 2016) ที่พบว่าผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัดทั้ง 4 ด้านมีจำนวนน้อยกว่าผู้ที่มีความถนัด 3 ด้าน และ 2 ด้าน ตามลำดับ

การศึกษานี้ได้ผลสรุปว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความถนัดทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความถนัดในด้านการมอง (V) การฟัง (A) การอ่านเขียน (R) และการปฏิบัติ (K) ซึ่งผลดังกล่าวสอดคล้องกับผลจากงานวิจัยที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะทันตแพทย์ ของมหาวิทยาลัยในอินเดีย (Singh, Gupta, & Singh, 2016) และงานวิจัยที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาแพทย์ในมหาวิทยาลัยในอินเดียตอนใต้ (Adake, Bhat, Petimani, & Ajjanagadde, 2017) ที่พบเช่นเดียวกัน แต่ผลดังกล่าวไม่สอดคล้องกับผลจากงานวิจัยที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ ในปีการศึกษา 2560 (Wongsuphasawat & Sittiprapaporn, 2018) และผลจากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลในประเทศซาอุดีอาระเบีย (Stirling & Alquraini, 2017) ที่พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัดเพียง 1 ด้าน

ผลจากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าในบรรดาผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัดเพียง 1 ด้านนั้น มีสัดส่วนของอาสาสมัครที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านปฏิบัติ (K) มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลจากงานวิจัยที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะ

ทันตแพทย์ ของมหาวิทยาลัยในอินเดีย (Singh, Gupta, & Singh, 2016) ผลจากงานวิจัยที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ ในปีการศึกษา 2560 (Wongsuphasawat & Sittiprapaporn, 2018) ผลจากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาพยาบาลในประเทศซาอุดีอาระเบีย (Stirling & Alquraini, 2017) ผลจากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่เรียนภาษาต่างประเทศ (Payaprom & Payaprom, 2020) ผลจากการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (Nilmanee, Phonak, & Sintanakul, 2016) และผลของการวิจัยในนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การกีฬา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ (Chinapong, Chantanakool, & Kongsontornkitkul, 2018)

ผลการศึกษารูปแบบการเรียนรู้พบว่า การเรียงลำดับความถนัดของผู้ที่มีลักษณะการเรียนรู้แบบเดี่ยวที่ประกอบด้วยความถนัด 1 ด้านเป็นดังนี้ พบผู้ที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ (K) มากที่สุด ตามด้วยความถนัดในการเรียนรู้ด้านการมอง (V) ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการฟังหรือพูดคุย (A) และความถนัดในการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียน (R) ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างกับการเรียงลำดับความถนัดที่ได้จากผลของการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ที่ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา และคณาจารย์ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (Nantasenee, Wongwisetku, Sukcharoen, & Techangkul, 2018) ที่พบว่าทั้งนักศึกษาและอาจารย์มีการเรียงลำดับของรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมือนกันดังนี้ พบผู้ที่มีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการอ่านเขียน (R) มากที่สุด ตามด้วยความถนัดในการเรียนรู้ด้านการฟังหรือพูดคุย (A) ความถนัดในการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ (K) และความถนัดในการเรียนรู้ด้านการมอง (V) ตามลำดับ

เฟลมมิงได้กล่าวไว้ว่าการทราบรูปแบบการเรียนรู้จะเกิดประโยชน์ก็ต่อเมื่อผู้เรียนเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง และเลือกใช้วิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับความถนัดของตนเอง เพื่อส่งเสริมให้การเรียนรู้นั้นเกิดประสิทธิภาพสูงสุด (Fleming & Bonwell, 2005)

การศึกษารูปแบบการเรียนรู้มีข้อจำกัดคือจำนวนอาสาสมัครค่อนข้างน้อย เนื่องจากในปีการศึกษา 2562 สำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยและฟื้นฟูสุขภาพ มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มีนักศึกษาทั้งหมดเพียง 120 คน ซึ่งในจำนวนนี้ 15 คนเป็นนักศึกษาต่างชาติจึงไม่ได้เข้าร่วมงานวิจัยครั้งนี้ และงานวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งอาจส่งผลต่อความตั้งใจในการทำแบบสอบถามของอาสาสมัคร ผลที่ได้รับจากการวิจัยครั้งนี้อาจมีความคลาดเคลื่อนได้ หากอาสาสมัครรีบทำแบบประเมินโดยมิได้อ่านให้ละเอียด

การศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาสำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัย มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงในครั้งนี้ สามารถสรุปได้ว่านักศึกษามีลักษณะการเรียนรู้แบบผสมผสานที่ประกอบด้วยความ

ถนัด 2 ถึง 4 ด้าน โดยสามารถใช้ทั้งการดู การฟัง การอ่านเขียน และการลงมือปฏิบัติได้ นักศึกษา โดยส่วนใหญ่จะมีความถนัดในการเรียนรู้ด้านการปฏิบัติ (K) ดังนั้นหากโอกาสเอื้ออำนวยควรปรับ หลักสูตรการเรียน โดยส่งเสริมให้เน้นการสอนด้วยวิธีการยกตัวอย่าง การจำลองสถานการณ์ การ ทดลอง การทำกิจกรรม การไปทัศนศึกษา และการให้ลงมือปฏิบัติจริง

หากผู้สอนและทางมหาวิทยาลัยสามารถปรับหลักสูตรและรูปแบบการสอนให้สอดคล้อง กับความต้องการของผู้เรียน นั่นคือปรับให้ตรงกับรูปแบบการเรียนรู้ที่นักศึกษาที่มีความถนัดได้ จะ ส่งผลให้เกิดความสุขในการเรียนเพิ่มขึ้น ความกังวลในการเรียนจะลดลง และผลการศึกษาก็อาจดี ขึ้นได้ ซึ่ง โดยทั่วไปเมื่อนมนุษย์มีความสุขและเกิดความพึงพอใจในเรื่องใด ๆ ก็ตาม จะส่งผลต่อ ระบบการทำงานของร่างกาย โดยเพิ่มการผลิตของฮอร์โมนเอ็นดอร์ฟิน (Endorphin) ซึ่งเป็น ฮอร์โมนแห่งความสุขที่จะหลั่งในขณะที่ยิ้มแย้มดี เพิ่มการผลิตของสารสื่อประสาทเซโรโทนิน (Serotonin) ซึ่งจะหลั่งเมื่อเกิดความรู้สึกผ่อนคลายและไม่มีความกังวล เพิ่มการผลิตของสารสื่อ ประสาทโดปามีน (Dopamine) ซึ่งจะหลั่งเมื่อได้รับการตอบสนองตามความต้องการ และลดการ หลั่งของฮอร์โมนคอร์ติซอล (Cortisol) ซึ่งจะหลั่งเมื่อเกิดความเครียด เมื่อสามารถทำให้ร่างกายอยู่ ในสภาวะที่ไม่มีความกังวลหรือความเครียดได้แล้ว โกรทฮอร์โมน (Growth Hormone) ซึ่งเป็น ฮอร์โมนแห่งการเจริญเติบโตหรือฮอร์โมนแห่งความเป็นหนุ่มสาวก็จะสามารถหลั่งได้ดีขึ้น เนื่องจากไม่ถูกต้านด้วยฤทธิ์ของฮอร์โมนคอร์ติซอล เมื่อโกรทฮอร์โมนทำงานได้อย่างเป็นปกติจะ ทำให้ร่างกายได้รับการซ่อมแซมอย่างสมบูรณ์ ซึ่งถือเป็นการช่วยชะลอวัยในทางอ้อมได้

ผู้วิจัยสนับสนุนให้ทำการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาก่อนเริ่มปีการศึกษาเพื่อให้ สามารถปรับรูปแบบการเรียนการสอนในหลักสูตรให้เหมาะสมกับความต้องการของนักศึกษาใน แต่ละรุ่นได้ และเนื่องจากการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาของสำนักวิชาเวชศาสตร์ชะลอวัยมีผู้เรียน มาจากหลากหลายสาขาอาชีพ จึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเพื่อให้ทราบว่าประวัติการศึกษามีผลต่อ รูปแบบการเรียนรู้หรือไม่

รายการอ้างอิง

- ทิตินา แคมมณี. (2551). *ลีลาการเรียนรู้-ลีลาการสอน*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Adake, P., Bhat, N. P., Petimani, M. S., & Ajjanagadde, A. (2017). Analysing Learning Style Preferences Among Medical Students Of A Private Medical College In South India. *International Journal of Pharmacology Research*, 7(1), 40-43.
- Chinapong, S., Chantanakool, S., & Kongsoontornkitkul, A. (2018). Learning Styles among Undergraduate Physical Education and Sports Science Students, North Bangkok University. *CMU Journal of Education*, 2(2), 23-33.

- Division of Registrar, Mae Fah Luang University. (2020). Student Statistics Year 2019 Second Semester: Number of International Students, Second Semester 2019 (by Level and ID). Retrieved May 1, 2020, from <https://reg.mfu.ac.th/regpage/studentstat/studentstat25622.htm>
- Fleming, N. D., & Bonwell, C. (2005). *How do I learn best?: A student's guide to improved learning*. Christchurch, N.Z.: Vark-Learn.
- Fleming, N. D., & Mills, C. (1992). Not Another Inventory, Rather a Catalyst for Reflection. *To Improve the Academy*, 11(1), 137-155. doi:10.1002/j.2334-4822.1992.tb00213.x
- Nantasenee, S., Wongwisetku, S., Sukcharoen, P., & Techangkul, L. (2018). Development of Learning and Teaching Process for Nursing Students at Suandusit University. *Boromarajonani College of Nursing, Uttaradit Journal*, 10(2), 166-179.
- Nilmanee, T., Phonak, D., & Sintanakul, K. (2016). The Classification of VARK Learning Style of Computer Engineering Students of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon. *Journal of Yala Rajabhat University*, 11(2), 145-158.
- Pawuttipattarapong, S. (2014). แบบสอบถาม VARK ฉบับภาษาไทย. Retrieved May 1, 2020, from <https://vark-learn.com/แบบสอบถาม/>
- Payaprom, S., & Payaprom, Y. (2020). Identifying learning styles of language learners: A useful step in moving towards the learner-centred approach. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 16(1), 59-72. doi:10.17263/jlls.712646
- Singh, R., Gupta, N., & Singh, G. (2016). Learning style and teaching methodology preferences of dental students. *Journal of the Anatomical Society of India*, 65(2), 152-155. doi:10.1016/j.jasi.2017.02.009
- Stirling, B. V., & Alquraini, W. A. (2017). Using VARK to assess Saudi nursing students' learning style preferences: Do they differ from other health professionals? *Journal of Taibah University Medical Sciences*, 12(2), 125-130. doi:10.1016/j.jtumed.2016.10.011
- Wongsuphasawat, K., & Sittiprapaporn, P. (2018). Preferred learning styles of Thai learners in anti-aging and regenerative sciences. *Asian Journal of Medical Sciences*, 9(6), 14-19. doi:10.3126/ajms.v9i6.20927